

Foametea și suferința de după război

În tot satul foarte multa lume nu avea nici un fel de hrana, din care cauza se alimenta cu borhot si loboda, si multi copii, ramasi fara parinti, umblau din casa în casa, din sat în sat, cersind si hranindu-se cu buruieni. Pâinea nu poate fi cumparata nicaieri. Toata populatia din sat manâncea fân si vite moarte..." Multe familii din tot satul nu aveau alta hrana decât tescovina si ciocleje, chiar daca aveau câte 5-6 hectare de pamânt. Aspectul cu adevarat oribil al foametei era canibalismul. Pe la începutul lunii iunie 1946, câteva cazuri de canibalism au avut loc. Au fost constatate cazuri de furt al cadavrelor duse la cimitir si ramase neînsmormântate. La multe cadavre gasite în diferite alte locuri prin sat "li s-au luat muschii si membrele". Foametea a provocat o crestere înspaimântatoare a criminalitatii. Furturile, mai întotdeauna de produse alimentare, devenisera fenomenul cel mai obisnuit, si aceasta în asa masura, încât omul își putea usor pierde viata pentru o gura de pâine sau pentru un pumn de graunte.

În 1947, o taranca din sat a taiat, în scopul de a-i mânca, doi din cei patru copii ai sai, o fetita de sase ani si un baietel de cinci ani. Un taran a chemat la el o vecina pe care a sugrumat-o si a mâncat-o. Un alt om din sat si-a omorât nepotul de 12 ani, care venise la el, si l-a mâncat.

Interviu de la bunica mea Mușețanu Ioana 1938

— Prin anii '45 '46 eu eram foarte mică aveam doar 8-9 ani dar unele amintiri le țin minte și acum. Pe atunci noi eram o familie puțin mai bogată, aveam 300 de oi, doi cai puternici și iuți. Tata era morar avea o moară de făină și nu prea duceam foamea. În fiecare lună veneau soldați în sat și lu-au fără milă din toate casele tot ce gaseau de mîncare. El avea relații cu oameni de la conducere de aceea nu prea am avut probleme cu soldații, însă într-o zi au venit soldații și pe la noi, tata era la moară, soldații ne lua cîteva oi și cînd să plece sau întîlnit cu el. Nu putea să stea fără să spue nimic a făcut gălagie să dea oile înapoi s-a și bătut puțin cu ei dar, ei fiind mulți nu putea să-i oprească. Din ce în ce veneau tot mai des și lu-au tot ce găseau. Oamenii din sat se rugau în genunchi să-i lase o bucată de pîne măcar pentru copii. Odată soldații au început să strîngă toți bărbații și cai din sat pentru ai duce la război, tata a urcat pe un cal luînd-ul de ham și pe al doilea și a fugit pe rîpă spre

pădure, au tras cu armele după el la și rănit la un picior de atunci n-a mai putut mișca acel picior. Venia noaptea odată la câteva zile lua mîncare și se ascundea din nou. Dar în scurt timp la găsit și la închis la pușcărie. Înainte de a se întîmpla asta a săpat într-o noapte o gaură mare sub pat ca să ascundem acolo saci cu tărîță pentru turte dar ea găsit și acolo și au luat tot. Toate aceste le duceau la Chișinău și putrezeau acolo. Oamenii din sat flămînzi mîncau porumb și beau apă se înflau și mureau. Foarte mulți oameni au murit. Nimeni nu vroiau să sape mormîntul pentru oamenii morți, dacă era un mormînt mai mare se aruncau la zece oameni și așa îi lăsau. Se creșteau animale păsări sub pămînt pentru a nu vedea vecini și a nu auzi nimic, dacă aflau se duceau la soldați și le spune-au pentru asta le dădea o felie de pîne.

Acea perioadă a fost grea dar eu nu prea am înțeles-o fiindcă eram mică, dar una am înțeles ca război, foametea și sărăcia toate duc spre un lucru și anume spre moarte!

